

Եւ իրօք մեր շարականները ընդհանրապէս բղխած են ազգային Ա. Հօր մը զրուածներէն, բայց անոր պակասութեամբ ուրիշ ազգերու եկեղեցւոյ հարց մատակարարած են երգին ատաղձը: Ընդհանուր շարականներու կատարուած փոխանակութիւններէն կը հետեւ որ հայ հոգեորականութեան մէջ լոեկեայն հաւանութիւն մ'եղած ըլլայ, որ երր ազգային վարդապետ մը ներկայանար աւուր պատշաճի ճառով մը՝ զայն անմիջապէս երգի առնէին, նշանակելով իսկոյն անոր պատշաճ աեղը շարակնոցին մէջ:

Այս կերպով միայն կը բացատրուի շատ մը շարականներու խափանումն և փոխակերութիւնը:

Այս սկզբունքին այլասերումն է որ ունեցանք ժՈՒ-ԺԲ զարերուն մէջ, երբ յունատեցութեան զգացումները այնքան զօրացան, որ առանց ուղղութեան մը՝ վանականները մերժեցին և վիրածեցին ժամասցութեան կարգերը, մեռնադրութեան կանոնները ևն. որովհետև շատ յունանը-ման էին, գտանք՝ որուն առջևն առանց անարտարութեամբ Ա. Ն. Շնորհալին¹:

Հ. Լ. ԱԹՁԵԱՆ

Հարուճնակելի

1. Այս մասին երկարօքէն պիտի խօսինք «Պահապատ» մի կաթողիկոսները մեր յօդուածերու շաբթին մէջ:

Ա Ռ Ա Ծ Ք

— Ճշմարիտ չէ որ մարդիկ աւելի բարի են աղքատութեան մէջ՝ ցան թէ հարստութեան մէջ:

Վովկնարկ:

— Բանաստեհծութեան մէջ արդիութիւնը հնութիւն է, առաջնութիւնը միշտ նոր է:

Գարտուցչի

ՆՈՐՈԳՈՒԹԻՒՆ ՏՈՒՄԱՐԻ

Տալիներ առաջ, 1884էն սկսեալ, երբ Կամիլլո Փլամարինն նոր տումարի մը նորոգութեան ծրագիրը հրատարակեց՝ հարիւրաւոր անձննը իրենց զաղափարներն յայտնեցին և մինչև հիմա իսկ կը յայտնեն:

Ինչո՞ւ ոչ մին գործազրելի չեղաւ. պատասիանն յայտնի է, վասն զի և ոչ մին կը գորացնէր խնդրեալ նոր տումարին պահանջումներն:

Յետ այնքան անօգուտ փորձերու, կը նանց յանդինի ներկայացնելու նոր ծրագիր մը՝ որ ամէնէն ընդունելի ըլլայ: Մինք այնքան յաւակնոտ չենք, բայց համոզուած ենք որ մեր հակիրճ ուսումնակրութիւնը պիտի ծառայէ օգտակար կերպով մեծ միտքերը լուսաւորելու և պիտի օգնէ այս կարենոր խնդրոյն լուծման զաղտնիքը գտնելու:

Մեզի անօգուտ կ'երեւ այս խնդրոյն պատմութիւնն ընել, քանի որ ամէն ոչ կը կընայ ունենալ իւր զիմացը կամիլլո Փլամարինի «Curiosité de la science» գրքոյկն, որոյ մէջ գեղեցիկ և ընդարձակ բացատրուած է ամենայն ինչ:

Հոսում է կը բերեմ միայն առաջարկուած խնդրին: Ահա զեղինակին խօսցերուն թարգմանութիւնը. «(Տումարի) նորոգութիւնը՝ զոր մենց կ'առաջարկենց, զիմաւորաբար կը կայանայ տալու տումարին այն պարզութիւնը և մանաւանդ այն միօրինակութիւնը, որ իրեն կը պակսին և ասոր համար փափաք կը յայտնենց՝ որ իրարու յաջորդող բոլոր տարիները մէկմէկու նման ըլլան, որքան որ կարելի է, այնպէս որ տարւոյն 365 օրերն լինան անփոփոխ կերպով շարթուն մի և նոյն օրերուն, ինչպէս որ էին նախորդ տարիներուն մէջ»:

Տումարի նորոգութիւնը կամ լաւ ևս համաձայնութիւնը կը կայանայ զիմաւորապէս երկու էական յատկութեանց վե-